

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز
۱۹ اکتوبر ۲۰۱۶

اردوی در حال اضمحلال افغانستان

اردوی دولت مستعمراتی کابل و بالاخص قوای اختصاصی آن در حال خستگی و فرسودگی است. شب و روز در جنگ و جدال با طالبان اند و کمتر فرصت استراحت و تجدید قوا می یابند. تدوام جنگ و نبود یک ستراتیژی معین برای شکست طالبان، اردوی دولت مستعمراتی را در مجموع و خاصاً نیرو های اختصاصی را از پا انداخته است. روزی نیست که اردوی افغانستان متحمل تلفات نشود و خساره نکشد. ولایات هلمند، قندهار و اورزگان مناطقی است که بیشترین تلفات اردو در این جای ها دیده می شود. روحیات اردو به حد اقل رسیده و توان مقابله را با طالبان به تدریج از دست می دهند. یکی از دلایلی که یک عده از نیرو های اردو تسلیم طالبان می گردند، ناتوانی دولت مستعمراتی و روش عمدی اشغالگران ناتو است که بحران افغانستان باید برای سالیان دراز تداوم یابد.

به تاریخ ۱۱ اکتوبر، طالبان در یک حمله برق آسا به تعداد ۱۰۰ تن از نیرو های اختصاصی اردوی افغانستان را به قتل رسانیدند. این حادثه وحشتناک در لشکرگاه واقع در ولایت هلمند اتفاق افتاد و دولت مستعمراتی را شوکه داد. به اساس موافقت قبلی، قوای دولتی می خواستند از بعضی نقاط عقب نشینی نمایند که به یکبارگی زیر آتش طالبان قرار گرفتند و تلفات عظیمی متقبل شدند. این مدتها ترین و دلخراش ترین ضربه به اردوی دولت مستعمراتی بود. هیچ زمانی نیرو های اردوی دولت کابل به این تعداد به یک بارگی کشته نداده بودند. طالبان درین اواخر در چندین جبهه و در هر سمت کشور به حملات خود آغاز کرده اند. طالبان از ضعف دولت مستعمراتی در رویارویی با آنها آگاه بوده و روی همین دلیل می خواهند که در اراده دولت مستعمراتی تزلزل ایجاد نمایند. چندی قبل، طالبان در سمت شمال افغانستان یورش برده و بعضی نواحی قندوز را متصرف شدند. در جریان عملیات، صد ها نفر را به هلاکت رسانیدند و خرابی هائی زیادی را باعث گردیدند. دولت مستعمراتی آنقدر دست و پاچه است که نمی داند چطور و در کجا با طالبان مقابله نماید.

برحسب گزارشات داخلی و خارجی، نیرو های اردوی دولت مستعمراتی از ماه مارچ تا سپتمبر سال ۲۰۱۶ بیش از ۴۵۰۰ تن کشته داده و بیش از ۸۰۰۰ تن دیگر جراحت برداشته اند. رقم کشته شدگان در مدت هفت ماه نهایت درجه زیاد است که دولت مستعمراتی قادر به جبران آن نخواهد شد. به همان سرعتی که اردو نیرو انسانی خود را از دست می دهد، به همان سرعت نمی تواند سرباز گیری نماید و خلای ناشی از تلفات و تسلیم شدن را جبران کند. بنابراین، دولت مستعمراتی سخت در مضیقه قرار دارد که چطور بتواند این مشکل را حل نماید. خدمت اجباری عسکری مانند

دوران گذشته مروج نشده و با در نظر داشت تحولات اخیر سیاسی و اجتماعی، خدمت اجباری به مشکلات بزرگی مواجه خواهد شد. قوای پولیس هم با کاهش ناشی از تلفات مواجه است. پولیس در هر سال تقریباً ۱۰۰۰ تن از اعضای خود را از دست می دهد و توان آن را ندارد که این خلاء را به آسانی پر نماید. به هر اندازه ای که تلفات بیشتر می شود، به همان اندازه مردم از خدمت در دستگاه پولیس گریزان می شوند. طالبان و آمران خارجی این گروه به ضعف دولت مستعمراتی کابل به ارتباط ترس مردم از خدمت نظام و پولیس آگاهند و سعی می ورزند که بیشترین تلفات را به عساکر و پولیس وارد نمایند. حملات غافلگیرانه طالبان، اردو و پولیس دولت دست نشانده افغانستان را خسته و درمانده ساخته و راه گریز را به روی آنها بسته است.

باید خاطر نشان ساخت که نوع تعلیم و تربیه عساکر و پولیس فوق العاده عقب مانده و ضعیف است. صاحب منصبان خود آموزش کافی ندارند تا بتوانند عساکر را طور لازم تعلیم و تربیه دهند. فساد در اردو و تعصبات قوی و مذهبی که از جانب صاحب منصبان متعلق به گروه های قومی و نژادی بر عساکر اعمال می شود، انگیزه دیگری در خرابی روحیات عساکر و بی علاقهگی شان در جنگیدن علیه طالبان تلقی می شود. فساد دشمن دیگر اردوی دولت مستعمراتی است. یک ششم مقدار پولی که برای تعلیم و تربیه عساکر اختصاص داده می شود، صرف عساکر نمی گردد، بلکه همان مقدار پول هم در جیب صاحب منصبان عالیرتبه متعلق به جنگ سالاران می افتد. عساکر نه لباس درست دارند، نه تجهیزات کامل و نه غذای کافی. پس چرا و چطور بتوانند که به حمایت دولت ضد مردمی خود بجنگند. صد ها میلیون دالر به اسم عساکر تخیلی دزدیده شده و میان افراد کثیف ضد ملی تقسیم گردیده است. کرزی ها و محمدی ها از پیش قراولان این نوع غارتگری بوده اند. یک عسکر گرسنه هرگز به فکر دفاع از دولت و آمران ناپاک خود نیست. اول سعی می کند که خود و فامیل خود را نان دهد بعد به فکر دفاع "دولت" خود می شود. اشرف غنی بار ها گفته است که اصلاحات را در تمام ساحات خواهد آورد، لاکن تا حال نتایج آن در هیچ ساحه خصوصاً در اردو دیده نشده است. مقامات دولت مستعمراتی هنوز با خود در جنگ اند و فرصت تفکر برای دیگران را ندارند.

در ۱۵ سال اشغال افغانستان از جانب نیرو های امریکائی و ناتو، بیش از ۳۰۰۰۰ تن عسکر اختصاصی تربیه شده است که در حال حاضر، در حدود ۱۶۵۰۰ تن باقی مانده اند. بقیه یا کشته شده و یا این که از وظیفه فرار کرده اند. تعداد افراد داخل خدمت شب و روز مصروف جنگ با طالبان اند که کمتر زمینه استراحت و تجدید قواء برای شان میسر می شود. اگر این جریان ادامه یابد، نیرو های اختصاصی قابلیت جنگی خود را از دست خواهند داد و یا این که بیشتر شان ترک وظیفه نموده و یا به طالبان تسلیم خواهند گردید.

تا زمانی که حاکمیت ضد ملی بر کشور حاکم باشد، هر نوع اقدام به اصطلاح اصلاحی بی نتیجه خواهد ماند. امید که نظامیان نجیب و میهن دوست همراه با مبارزان راه آزادی، مردم ما را از شر این دولت رهائی دهند و راه را برای یک دموکراسی واقعاً مردمی باز نمایند. آن وقت است که اردو از دل و جان در خدمت مردم و میهن خویش تا آخرین قطره خون مبارزه خواهد کرد و کشور را از شر دشمنان داخلی و خارجی رهائی خواهد بخشید.